

אם לא יחול שינוי של הרגע האחרון, בתוך כמה ימים ייכחד מנהל הטלוויזיה, שמו של הזוכה לא יפתיע: יהיה זה, קרוב לוודאי, חיים יבין. סיונו האחרון של הליכוד לשלוח שפן מהכוכב נכשל, כנראה, לפני שבועיים פגש חבר הוועדה מנהל של הרשות דוד ארמון באיש הטלוויזיה לשעבר אלכס גילערי, כיום סגן נשיא ארביסי. למאמץ אחרון של שיכנוע הפגישה בין השניים נערכה בנידווק הרחוקה. למרות שהפירסומאי אינו מרחיב את הריכוז על הפגישה, נראה שהיא הסתיימה ללא תוצאות. לכן ישובו ארבעת השרים, שמונו לצורך כך, לרון כמניו של אחד מן השניים: יבין או יוסף בראל. סיכויי של הראשון עדיפים. ככל מקרה, גם הליכוד וגם המערך רוצים לסיים את העניין בהסכמה מוקדמת, לפני ה הצבעה.

לימור ענול להתאכזב

ידיעות על מיכה לימור, שהופיעו השבוע, בכמה עיתונים, עוררו את זעמו של מנכ"ל רשות השידור אורי פורת. בפירסומים אלה נאמר שלימור פיקע בעברית את השבוע יומן אירועים למען טלוויזיה גרמנית ככללים, שתגיש אותה לצופיה בליווי כותרות בגרמנית. לימור אכן שוחח עם פורת על ההצעה שקיבל, אך המנכ"ל ביקש מלימור שיגיש לו את ההצעה בכתב. הבקשה עדיין לא מולאה, אך בינתיים הופיעו הפירסומים בעיתונות, כאילו עסקת לימור-הגרמנים כבר נשלמה וגמורה. בקרב אמורה היתה הנהלת רשות השידור לרון בבקשת לימור. עתה, אחרי הכעס שעורר על עצמו, לא ברור אם יקבל תשובה חיובית.

יון מתנצל

ביום הרביעי האחרון, יום הופעת העולם הזה, מיהר מיכה יון, יושב ראש הוועדה המנהל של רשות השידור, לשלוח מיכתב התנצלות למורים רוטשילד, המנהלת היוצאת של המחלקה לפרסומים קנויים בטלוויזיה. במרד שידור האחרון פורסם כי יון שלח מיכתב-ברכה למחליפתה, דפנה נחמיאס, ואילו ממנה - שפרשה מהרשות אחרי 30 שנות עבודה - הוא התעלם. יון לא התעצל וכתב לרוטשילד: "בצעו רב קראתי בעיתונות כי נפגעת ממיכתבי לנחמיאס. מכיוון שלא עלה על דעתי לפגוע בך, אני מתנצל ומבקש את סליחתך - אם אונמם נכון הכתוב - שהי הדבר בוודאי נעשה עליי בשוגג. להיפך, נמסר לי בזמנו על-ידי ההנהלה כי הינך ממשיכה לעבוד בטלוויזיה - אם כי לא במישרה מלאה. עמב הגיעך לגיל-פרישה -

כה אמר המנכ"ל:

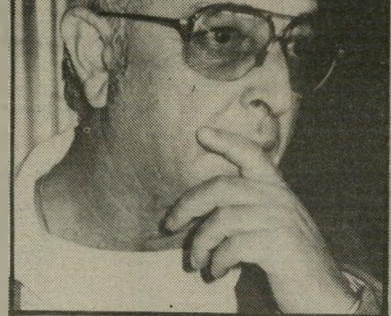
האם מנהל הטלוויזיה צריך להבחין בין חוקן לאספירין?

מרוע השכלה של רוקח טובה יותר מהשכלה של עיתונאי צריך להבחין בין חוקן לאספירין כדי לנהל את הטלוויזיה? 12 שנות נסיון לעיתונאי הן עדיפות על כל פקולטה. שנה תמימה נמשך מחול-השמים, ואין זה רק מנהל הטלוויזיה. בגלל עיכוב המינוי אי אפשר לכחור מנהלים בטלוויזיה. אין מנהל חטיבת תוכניות, אין מנהל מחלקה דוקומנטרית... כל זה אינו מעניין את הגופים הציבוריים שלנו. עובדי רשות השידור אינם רומים לעובדי-מדינה ולא לשום דבר אחר. או שלא יספרו מעשיות עם הערר.

הסיפור של מינוי אופקי - על-פי ההסכם עם

החלטה, בנושא מניות-הקשישים דנו רקות אחדות וקיבלו שלוש החלטות. זוהי אובססיה, אני אומר לפוליטיקאים, ואינני עושה כאן הכללות: הגיון לרשות השידור, תנו לנו לעבוד, אל תפריעו לעובדים, אל תפריעו להנהלה.

מרוע יש לנו רדיו כליכך טוב כי נותנים לו

מנכ"ל פורת סטירת-לחי מצלצלת

לעבוד, בכל ריוני הוועדה-מנהל לא נוגעים ברדיו. קחו פרטוקולים של שנה וחצי: אין אף מילה על הרדיו, רק על הטלוויזיה ברדיו מאפשרים לעבוד, והמערכת המיקצועית עושה את מלאכתה על הצד הטוב ביותר, ללא הפרעה. איפה נשמע בכל העולם ששנה שלמה לא ממנים מנהל-טלוויזיה. בגלל כל מיני מניפולציות ותככים? מי הסמיך את הגופים הציבוריים למנות מינוי מיקצועי על-סמך מה הם קובעים מי מנהל יותר טוב? יש להם ידע לקבוע זאת? הממשלה צריכה לעסוק בסוגיה מי ינהל את הטלוויזיה? אם הממשלה צריכה לעשות זאת - זו פשיטת-דגל של הגופים הציבוריים של רשות השידור, אשר העבירו לשולחנה את ההחלטה בעניין מינוי מנהל טלוויזיה. ברגע שהגופים הציבוריים מעבירים אל הפוליטיקאים את הנושאים - מי צריך את הוועדה-מנהל ואת המליאה? מהו הערר הזה, שכולם נתפסים בו? עכשיו טוענים ששר-החינוך אשם בעיכוב, והי טענת שווא. הערר מקורו בהחלטה פוליטית של המלך אה, שהוכנסה בעורמה, תוך הולכת שולל של כל הגורמים שעסקו בנושא, כדי לטרפד את סיכויי של דן שילון.

ביום הרביעי האחרון הופיע מנכ"ל הרשות אורי פורת לפני ועדת-החינוך של הכנסת, והתייחס לעדויות שונות של הרשות. יום לפניכן הצביעה ועדת-הכספים נגד מתן אישור תקציבי לרשות. פורת הנהיג השמיע מילים כדורכנות על ועדת-הכספים, הוועד המנהל ובעצם על מי לא. הנה דבריו, במעט מילה במילה:

אני מודה מקרב-לב לוועדת-הכספים של הכנסת, אשר עשתה לנו שרות יוצא-מדהכלל בקבלה את החלטתה הנואלת, והוכיחה מהי הצדה האמיתית - פוליטיזציה משתוללת. עם כל הכבוד שאני רוחש לנבחרי-העם, יש לי כמה תהיות בנוגע להחלטותיה של ועדת-הכספים.

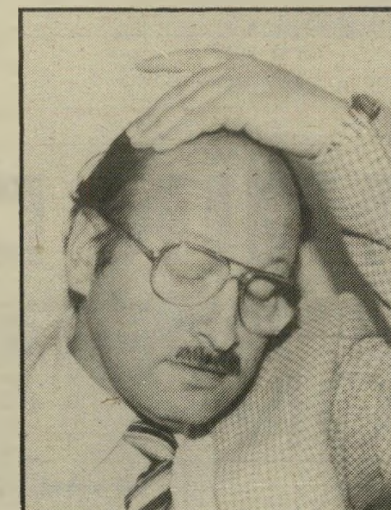
מועמד שילון טיפוח הסיכויים

היא עשתה דבר שהוא מנוגד לרוח-החוק. המחוקק הפריד הפרדה מוחלטת בין ועדת-הכספים לבין ועדת-החינוך, ועדת-הכספים עסקה בנושא שאיננו מעניינה - תכנים הם מעניינה של ועדת-החינוך. הדבר מעיד על חוסר מינהל תקין, אשר מתחיל בגופים הציבוריים ונגמדר בגופים הפוליטיים. רשות-השידור, למרות הקשיים, למרות ה מצוקה האמיתית, למרות האנרכיה - שלא התנהלה ולא העובדים אשמים בה - מביאה לראשונה מזה שנים תקציב חיובי לשולחנה של ועדת-הכספים. כשבמשק הציבורי לא פיטר עדיין את שלושת האחוזים מהעובדים, אנחנו פיטרנו כבר חמישה אחוזים. צ"ש מגיע לנו, ולא סטירת-לחי מצלצלת, כפי שקיבלנו בוועדת-הכספים. הם בכלל דנו בתקציב? המש שעות דנו בסוכתו של אברהם שפירא בנושא רשות-השידור, ולא קיבלו כל

יודי שפירא דיון בסוכה

אגודת-העיתונאים, צריך לקיים מיכר. גם מבחינה מישפטית זו טענה חסרת-שחר. לקחת מנהל טלוויזיה בערביית, שהו מדיום סוג ב, ולהפך אותו למנהל סוג א? מנהל הטלוויזיה בערביית מנהל בעצם חטיבה. אין פה הקבלה, אין פה אופי קיות. אין שום דמיון בין משרת מנהל הטלוויזיה בערביית לזו שבעברית. זו גניבת-דעת להסתמך על חוות-דעת מישפטית לשם מינוי אופקי. ומי עושה את כל הבלגאן? אלה שנבחרו להקפיד על מינהל תקין ברשות-השידור - הגופים הציבוריים. כל האסונות באו מפני שאין לנו הנהלה מסודרת. אשמים בכך הוועדה-מנהל ומליאת רשות-השידור. הממשלה והכנסת אינם אמורים להתערב ברשות-השידור. אחת הסיבות שבחרושי האחרון יש סדר ושקט יחסי נובעת אולי מהעובדה שהוועדה-מנהל לא התכנס חודש ימים, חודש החגים.

מתנצל יון לא במישרה מלאה

לתשדירים מוקצב סכום של 260 אלף דולר, ומאחוריהם מסתתר סיפור אנושי מרתק. מיליונר יהודי-אמריקאי קשיש בשם ג'ו שיין,

ושאת ממשיכה לתרום מנסיונך הרב וממירצך למחלקת הסרטים הקנויים, אם כי פרמאלית לא כמנהלת המחלקה. "אני מכר אותך, איפוא בהמשך עבודה פוריה ובאריכות ימים ושנים ובריאות איתנה, ומודה לך על שיתוף-הפעולה שהיה בינינו עד כה, ושבוודאי ימשך".

יושבים על רפיק

כתב הטלוויזיה רפיק חלבי, יושב-ראש ועד העובדים, כצרות. קולו נשמע ברמה, החל משאלת מינוי מנהל לטלוויזיה ועד לסוגיה אם על אורי פורת, מנכ"ל הרשות, להופיע או לא להופיע, בניכוס על הרשות במצורת זאב. אבל מתחת לרגליו הקרקע בוערת. מתברר שמיקצת העובדים, שבעבר היו לצידו, אינם מרוצים מכך שהוא הרחיב את תחומי פעילותו המיקצועיים לאפיקים אחרים. לא מן הנמנע שבקרוב יבוא ביטוי קולני למורת-רוחו.

המילחמה בענן

כסוף חודש רצמבר תשרד הטלוויזיה, במשך כמה שבועות, עשרה תשדירי-רשות של האגודה למניעת עישון. נגד עישון. כמובן. לא מכבר וכו התשדירים, שעדיין לא שודרו, לפירסומת רבה, אחרי שנפסלו להקרנה בגלל הרמזים המיניים ששולבו בהם.

שהקים בארץ את מרכזי-הטניס, חיפש דרך לפעול בארץ נגד העישון. בעזרת עמותה אמי ריקאית ואיש קשרי-ישראלי, בני נבון, לשעבר איש משרד-החוץ, העביר שיין לארץ מאות אלפי דולארים למילחמה בעישון. הוא מבקש לשכנע בנינוער בסכנות שבעישון.

לשידור אושרו כבר חמישה תשדירים, וייתכן שלקראת הקרנתם יגיע שיין עצמו לארץ.

מאחורי המיקרופון

חופפים בצריח

נחמך שי, המפקד המיועד של גלי צה"ל כבר החל לפעול בחפיפה עם המפקד הפורש רון בן-ישי, והוא מסתובב במיסדרונות התחנה. אך החילופים הפורמאליים ייערכו רק ב-1 בדצמבר. שי, שהוא עדיין יועץ-תיקשורת של יצחק רבין, ייצא לארצות-הברית כדי להכין שם את מסעו הנוכחי של שר-הביטחון. בן-ישי ינצל את שהיית שי בחו"ל כדי לצאת לחופשה קצרה. באותם ימים ינהל בפועל את התחנה שמואל (אוקון) נחרישמן. אחרי כן, כפי הנראה בעוד חמישה שבועות, בן-ישי יפרוש סופית מהתחנה הצבאית.

שוחד ומסך לקבוצת שמיר

פעם היתה כל צמרת חרות נגד רשות השידור. באחרונה מסתמן שינוי אצל אנשי קבוצת טרה-חוף יצחק שמיר. יריביו בתנועת החרות מוכיחים להישבע שהכל תחילתו וסופו בשוחד-מסך שמקבלת הקבוצה על המירקע. היה מי שברך ומצא שאנשי שמיר מציפים את המסך. הם יכימו מיכאל (מיקי) איתן ודוני מילוא כמה השאלה? משה ("משה") ארנס, שמילא באחרונה את מקומו של שמיר, נראה אף הוא הרבה על המסך, וכן גם מזכיר הממשלה לשעבר והח"כ בהוועד רן מרדור. יריביו מהנה שמיר מאשימים בתופעה זו שלושה: את המנכ"ל אורי פורת - שעליו טוענים כי הוא נוקק היום לעזרת שמיר כדי להציל את כיסאו המתנדר, והאחים אחי מאיר - יעקב, כתב הטלוויזיה בכנסת, ואחיו יוסי, יועץ-תיקשורת של שר-החוץ. מחנות השרים דויד לוי ואריאל שרון רומים את הנימוק שלפחות שניים מבין המזווכרים, ארנס ומרדור, הם בעלי ההופעה הטלוויזיונית המוצלחת ביותר מבין ה פוליטיקאים של חרות. אבל הם בהחלט צורקים בועמם על שעות-המסך שמקבלים שני האחרים. הגם שאיש לא מעלה על דעתו שהיוזמה להעניק שוחד-מסך לשמיר יצאה מהנהלת הרשות, ככל זאת ינצלו יריביו שמיר עניין זה במאבקים בתוך התנועה ומוחזקה לה.